Ч. 213. Субота 7 жовтня (24 вересня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Нарада провідників клюбів. — Замах на п. Міністра судівництва в часі засїданя палати послів. — Італїяньско-турецка війна.

Під проводом президента палати др. Сильвестра зібрали ся вчера провідники парляментарних клюбів в будинку парляменту. Президент вказав на те, що з многих сторін висказано бажанє, аби дорожняні внесеня станули на першій точцї дневного порядку. Президент висказав бажанє з своєї сторони, аби вибрані вже комісиї скоро уконституовали ся і аби прочі комісиї скоро вибрано. Нинї відбуде ся друге засїданє палати для переведеня вибору президиї, а відтак послїдує перерва до вторка. Президент взагалї наміряє так річ уложити, аби в суботи і понедїлки не було засїдань палати.

В дискусиї всї заявили ся за тою зміною дневного порядку.

П. Білиньский зазначив, що перше читанє реформи реґуляміну не має цїли і заявив ся за відосланєм того предложеня без першого читаня до комісиї.

Супротивили ся тому п. Вольф і кількох послів ческих.

П. Президент мінїстрів бар. Ґавч просив, аби по полагодженю дорожняних внесень палата приступила до нарад над законом о змінї реформи реґуляміну.

Вкінци згоджено ся, аби справа дорожнї станула як перша на дневнім порядку нарад.

П. Крамарж заінтерпелював ще президента др. Сильвестра перед єго оконечним вибором з приводу звістної єго промови, виголошеної в лїтї що до полїтичних відносин на Средземнім мори і що до зміни складу кабінету.

П. Сильвестер відповів, що т. зв. єго „Середземноморска“ бесїда не містить нїчого нового. Суть то єго гадки зперед 20 лїт. Що до складу кабінету, то в розмові оголошенїй против єго волї, було богато правди, але й богато видуманих річий.

В дальшім ходї вчерашного засїданя палати послів по президентї др. Сильвестрі, котрий висказав співчутє Франциї з причини катастрофи панцирника Liberti, промовляв социялїстичний посол др. Адлер в справі дорожнї. Коли Адлер в своїй бесїдї протестував против вироків, виданих на віденьских демонстрантів і казав, що суди дїлали тут під впливом п. Мінїстра судівництва, озвали ся з лавок социялїстів гучні оплески і голоси обуреня против п. Мінїстра.

В тій хвили з другої ґалериї, де була зібрана публика, якийсь молодий чоловік вистрілив кілька разів з револьвера в напрямі мінїстерияльної лави. Стріляючий крикнув при тім: Нехай живе социялїзм!

Проводив в тій хвили палатї п. Юкель В сали настало величезне занепокоєнє. Засїданє в сїй хвили перервано. Богато послів поспішило до п. Мінїстра судівництва, на котрого був замах вимірений, аби єму зложити желаня. Одна з куль перейшла попри п. Мінїстра просьвіти ґр. Штірґка, одначе не поцїлила єго. Лава мінїстрів є в трех місцях передїравлена кулями. З присутних в палатї послів і пп. Мінїстрів нїхто не ранений.

В часї перерви прийшло до живих суперечок між социялїстами а членами нїмецкого народного Союза і християньско-суспільниками.

На вість о замаху прибули до салї инші пп. Мінїстри з п. Президентом кабінету бар. Ґавчем; оглядано слїди куль на мінїстерияльній лаві і під підвисшенєм сидженя президента палати. На підвисшеню найдено кулю.

Президент полїциї Бржезовский сейчас прибув до парляменту; всї входи до будинку замкнено, нїкого не впущено. По арештованю виновника ґалериї опорожнено. Виновник замаху називає ся Неґуш Ваврак, має 26 лїт, приїхав перед трема днями з Себеника в Дальматиї; переслуханий сейчас в будинку парляменту зізнав, що хотів убити п. Мінїстра судівництва.

18)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

18.

Банкове сьвято і сьвято морозу.

Як деинде так і в Анґлїї щезають поволи народні сьвята. Ще до недавна обходжено в Льондонї народне сьвято на памятку викритя так званого порохового заговору. Було то в 1605 р., отже звиш 300 лїт тому назад, коли в Льондонї утворила ся була партия, що поставила собі за задачу висадити у воздух парлямент а разом з ним і короля Якова I. Заговірники, до котрих належав також і якийсь Ґай Факс (Guy Fawkes) викопали були з сусїдної камениці підземний коритар до Вестмінстера, а відтак наймили пивницю під парляментом і внесли до неї потайком бочку з порохом. Позаяк скликане парляменту завдно відрочувано, заговірники не могли виконати свого пляну. Остаточно скликано парлямент на день 5 падолиста 1605 р. і того дня мали парлямент висадити у воздух. Тимчасом заговір викрито і заговірників арештовано, а одного з них, згаданого повисше Факса, повішено 31 сїчня 1606 р. Від того часу обходжено в Льондонї що року дня 5 падолиста народне сьвято; із шмат і соломи роблено ляльку, що представляла згаданого Факса, ношено серед звуку дзвонів і окликів публики улицями міста і остаточно палено за містом. Сьвято се вийшло вже, так сказати би, з моди. Та й парада торжественного установленя льорд-мера в Льондонї не притягає вже людий так, як то було давнїйше.

На місце тих давних народних сьвят установлено ухвалою парляменту т. зв. банкові сьвята або Бенк-Голїдес (Bank-Holidays), котрі припадають на другий день Рідзвяних, Великодних і Зелених сьвят та на перший понедїлок в серпни. Се суть урядові сьвята в Льондонї. Банки, фабрики і з малими вимками склепи в тих днях замикають ся, а весь їх персонал тодї сьвяткує.

Підчас послїдного банкового сьвята мусїла кождому впасти в очи новинка в льондоньских ґазетах дораджуюча родичам, щоби своїм маленьким дїтям пришивали до одежі карточку з іменем і назвиском дитини та докладною адресою і тим способом заощадили собі і полїциї непотрібного клопоту. Вже з тої малейкої новинки можна зміркувати, яка то маса людий бере участь в тім сьвятї і як підчас того сьвята забавляють ся, коли аж дїти гублять ся.

То було в маю і дощ часто перепадав. Отже хоч в наслїдок того значно менше Льондонцїв вибирало ся за місто, то все таки така маса, що можна було зміркувати, що то значить банкове сьвято. Передовсїм вибрали ся самі низші верстви суспільности. Хто з висших кляс на той день не виїхав де з Льондону, той сидів дома, де бодай не докучали єму крики та вигойкуваня і гранє на гармонїцї. Середина міста зовсїм опустїла; всї банки, всї склепи позамикані.

Зато на улицях, де в звичайний день видко робітників або бюрових помічників в звичайнім одїню, нинї повно людий сьвяточно поубираних, мужчини і женщини та дїти а всї ідуть кудись з великим поспіхом. То всї спішать так на зелїзницю, котра має вивезти їх десь поза місто. А зелїзниці на той день вже добре приготовили ся. Поїзди відходять що кілька мінут один за другим а цїна білєтів єсть так мала, що й біднїйший зарібник має спроможність бодай в таке сьвято вибрати ся за місто на прогульку. На перегонах повнїсько людий так, що трудно перепхати ся а що найбільше впадає в очи, то батьки, що носять свої дїти на плечах мов якісь міхи з мукою та бігають з ними від одного ваґона до другого, шукаючи, де би з ними можна примістити ся.

Ми вибрали за місце на прогульку Еппінґский парк, положений на північнім сходї від Льондону. По правдї сказавши, єсть то собі звичайний ліс з полянками на горбах, який місто Льондон закупило ще у вісїмдесяти роках минулого століття на то, щоби тут парк заложити, але доси мало що ще тут зроблено; повитинано хиба трохи більші стежки а місцями

По півгодиннїй перерві відкрито засїдане знов серед великого неспокою.

През. Сильвестер висказав найглубший жаль з причини події і заявив, що видав строгі зарядженя, аби подібний случай не повторив ся.

Прийшло знов до крику і сварні між Нїмцями і християньско-суспільниками.

Президент знов перервав засїдане.

Тимчасом відбула ся нарада провідників клюбів.

По перерві забрав голос знов пос. Адлер. (Перериваня і крики: Кінчити! з лав християньско-суспільників і Нїмців.).

П. Адлер висказав жаль з причини замаху неосудимого чоловіка; замах — має бесїдник надію — не буде мати тих наслїдків, аби палата не могла дальше радити.

Забрав голос п. Президент кабінету бар. Ґавч, заявляючи, що правительство всьо зробить, аби удержати спокій і лад.

Вісти з Триполісу дуже скупі. В Константинополи кажуть, що звичайні о тій порі бурі вже зачали ся і тому Італїянцї приспішать мабуть свої операциї на мори. Всї зарядженя в цїли охорони Триполісу видано. Кажуть дальше, що італїяньский адмірал пробовав висадити войско на човна, однако его приказів не можна було виповнити задля страшенної бурі і пожару в порті.

Оногди вечером удало ся Саідови паші утворити новий кабінет. Теку мінїстерства справ заграничвих обняв дотеперішний амбасадор у Відни, Решід паша. Греки відмовили учасги в утвореню нового кабінету.

„Таніп“ доносить, що по зборах, в яких брало участь 6 послів, 6 послів з опозиції удало ся в депутациї до султана і просили его, аби сейчас скликав парлямент. Султан заявив, що годить ся на то, а крім того мав сказати, що історня не знає подібного случаю до теперішного поведеня Італїї.

Порта вислала до балканьских держав письмо, в котрім заявляє, що еї военні зарядженя на границях не мають нїяких ворожих цїлий против балканьских сусїдів.

Посол сербский явив ся передвечера в турецкім мінїстерстві заграничних справ і заявив, що Сербія буде держати ся невтрально і нїчого не зробить, що могло би нарушити мир на Балканї. Сербія висказує надію, що також инші балканьскі держави займуть то само становище.

Невтральність свою заявила крім того Болгария, Франция, Анґлїя і Росия. Ті державп проголосили також і Крету яко невтральну область. На час війни Італїя буде виключена від опіки над Кретою.

Новинки.

Львів, 6 жовтня 1911.

— Іменованя. Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами практикантів концептових краєвої дирекциї скарбу: Леон. Циганїка, Едв. Маєвского і Вол. Жарского та практиканта краєв. правительства Кар. Грэдорфера як також практикантів судових: дра Мик. Попескуля, Ізр. Зоненрайха, Павла Гавр. Магаса, Мойс. Германа, Евг. Тверса, Йос. Харкевича, Мик. Білїньского-Качкеновича, Том. Вільчака, Йос. Зяпка, Сильв Каратницкого, Льва Попкевича, Ізид. Фріда, Льва П. Коноцку, Фр. Вольфа, Кая Ансіона, Володисл Лятошиньского, Авр. Морґена, Евг. Дудикевича, Волод. Фусса, Як. Троцкого і Стан. Калиновского.

— Отворенє школи торговельної „Просьвіти“ у Львові. Вчера отворено у Львові першу українську школу торговельну, основану заходами Товариства „Просьвіта“, до котрої — що вже наперед треба зазначити — вписало ся на перший рік 40 учеників і 7 учениць. Перед отворенем відбула ся в Преображеньскій церкві Служба Божа, котру відправив о. Д. Лопатиньский в присутности учеників, учительского збору, родичів та опікунів.

Ново отворена школа містить ся поки що в домі Тов. „Просьвіта“, а то в льокали тов. „Львівска Русь“, бо винаймлене на ту школу приміщеє саме тепер переробляє ся. По богослуженю зібрала ся молодїж в згаданім льокали і туг явили ся також представителї наших товариств і шкільних властий.

Школу створив голова виконуючого комітету проф. Володимир Шухевич і подав в своїй бесїді коротку історию сеї школи, підніс передовсїм заслуги в сїм дїлї Тов. „Просьвіта“, котре дало почин до заснованя сеї школи та вказав на материяльну поміч яку подали школї наші Товариства як: „Сїльский Господар“, „Народна Торговля“, „Днїстер“, „Просьвіта“, „Краєвий Шкільний Союз“, „Краєвий Союз Кредитовий“ і др. запевнюючи її удержанє. Відтак згадав бесїдник про готовість проф. Романа Залозецкого обняти безпосередний провід в школї, через що всякі трудности в заснованю школи ухилено. Віддаючи так засновану першу українську торговельну школу нашій суспільности до ужитку, привитав бесїдник присутних шкільних ридників: проф. Барвіньского, проф. дра Студиньского, кр. інспектора дра Копача та директора ц. к. торговельної академії п. Павловского, а відтак присутних представників наших товариств, як: проф. Білецкого, дир. Нягірного, дра Озаркевича, рад. Ревакович, о. сов. Стефановича, дир. Саєвича, рад Шеховича, дир. Федака та ин. Передаючи провід школи проф. Р. Залозецкому, пожелав сїй наймолодшій нашій інституциї словами: „Щасти Боже“ як найкрасшого розвою.

Відтак промовив директор нової школи пан Роман Залозецкий, а вказавши на значінє рідної школи для народного вихованя зазначив, що ся нова школа має виповнити браки в нашім шкільництві, а ученики еї мають мають в нашій суспільности творити перші кадри фахових робітників. Ся перша торговельна школа має витворити також сей стан, який в новійших часах відграє найважнїйшу ролю в економічнім житю кождого народу, а якого саме у нас брак — се є стан купецкий. Словами Тараса: „Учіте ся брати мої“ — зверненими до учеників директор школи закінчив свою промову.

Радник Двора, член кр. Ради шкільної п. О. Барвіньский підніс змаганя нашого народу до закладаня своїх інституций та витав сю нову школу, яка також відограє важну ролю в житю нашого народа. Наконець промовив ще й директор торговельної академії п. Павловский по польски і висказав свою радість по причині заснованя якраз двоклясної торговельної школи, котра найлїпше надає ся для потреб нашого краю, бо академія торговельна виховує лише управителїв більших інституций, яких в нашім краю нема. Бесїдник звернув ся до учительского збору з зазивом, щоби старали ся всїма силами вщіпляти в своїх учеників фахові відомости. На сїм закінчило ся торжество отвореня нової школи.

В склад учительского збору нової школи торговельної входять: проф. Роман Залозецкий, який учить товарознавства; п. Осип Скрентович учить бухальтерії, купецкої рахунковости, торговельних

позрубувано коло них дерева так, що пнякн з них можуть служити замість лавок. Мимо того місце се єсть дуже красне, бо між деревами тут і там знаходять ся просторі полянки, вкриті буйною травою, на котрих можна посидїти собі спокійно нїби здалека від цїлого сьвіта або й полежати та вигрівати ся до сонця.

Велика маса прогульковців, що вибрала ся була до сего ліса, задержалась зараз коло першої гостинницї. Хто лиш міг, пхав ся зараз до середини і всї комнати в гостинници в одній хвили були битком набиті так, що не можна було й рушити ся. Не треба й казати, що замість сьвіжого лїсного воздуха запосило тепер зі всїх боків лиш пивом і димом з тютюну. Хто не міг дістати ся до гостинницї, той шукав собі місця де близько коло неї і длятого довкола тої гостинницї з широким круэї розсїло ся було множество людий громадками. Зразу завела ся лиш весела гутірка; хто що приніс з собою, як яйця, хлїб, сир або яке мясо, порозкладав перед себе і при пиві або й горівцї з гостинницї розпочала ся оживлена розмова. Небавком не обійшло ся й без танцю. При звуках звичайної катаринки станули до танцю якась вже постарша жінка і сивий дїдусь та нахиливши голови до себе мов тоті барани, що хотять брати один другого на роги, завели сольовий танець. До них прилучила ся й якась дївчина а около танцюючих утворила ся громадка цїкавих, що обступила їх а дивлячись на їх танець, приспівувала їм і так додавала охоти.

Недалеко звідси на найвисшім горбі Еппінґского парку єсть ще кілька більших гостинниць і аж тут сьвяткують банкове сьвято на добре. З сего горба і з гостинниць на нім прекрасний вид на цїлу околицю і длятого збирає ся тут найбільше людий. Тут вже можна знайти всяку вигоду і нагоду до забави. Тут є навіть гойданки і каруселї а коло гостинниць асфальтові дороги до їзди на колесї. Поміж гостями крутять ся торговці, що продають помаранчі і кокосові оріхи та роблять при тім не злі інтереси.

Оттак забавляють ся а поправдї сказавши заливають ся в Льондонї найнизші верстви суспільности в банкове сьвято а коли відтак приходить ся вертати ся домів, то їзда не конче приятна. Замість веселости настають вигойкуваня і сварливі бабскі крики а у вагонах навіть першої кляси годі витримати від диму і духоти, що заносить алькоголем та потом нечистого тїла і старої одежі. Якийсь панок, що сидів тихонько і поважно напроти нас, коли ми вертали, не міг, коли встав, удержати ся на ногах, такий був пяний; Анґлїйцї уміють і тихцем запивати ся. Але торжественної бійки, якою звичайно кінчать ся банкові сьвята, не судилось нам сим разом побачити.

До великої рідкости належить в Льондонї т. зв. сьвято морозу, котре буває лиш тодї, коли в зимі ріка Таміза замерзне. А на то треба би дїйстно великого морозу. Такий найбільший мороз записав ся в історії Льондону в роках від грудня 1683 до лютого 1684 і тодї було в Льондонї найбільше сьвято морозу. Впоперек через ріку були уставлені довгими рядами буди з крамами і шинками. Мужчини і хлопці совгали ся по леду або грали в круглї і в пилку на рїцї. Знатні панове і панї ходили тут по крамах і купували на памятку всїляку всячину, одїнє, забавки, книжки і т. п. В ресторацийках на леду можна було дістати смажену рибу, печені качки, гуси, індики і крілики а одного разу розложили на леду так великий огонь, що пекли на нїм на рожни цїлого вола. Найлїпші інтереси робив тодї якийсь проворний друкар, котрий уставив на леду машину до друкованя і всїм що приходили на лїд забавити ся, друкував за пару сотиків карточки з їх іменем, датою дня і замїткою, що то друковано на Таміві. В лїтописи записано, що той друкар зарабляв денно на самих тих карточках по 5 фунтів штерлїнґів (120 кор.). З того часу лишила ся аж до нинї карточка видрукована для тодїшного анґлїйского короля Кароля II., з іменами его власним, его жінки, брата і других членів королївского дому.

Послїдне сьвято морозу було в Льондонї в 1814 р. Тодї сильний мороз з малими перервами тягнув ся від початку сїчня аж до марта, але тодїшне сьвято морозу показало вже значний поступ в культурі. Вола вже не різано на леду лиш худенького барана; платило ся шість пеннів за то, щоби побачити, як барана печуть а кусничок упеченої баранини коштував 1 шілїнґ або 1 кор. і 20 сот. Крами, шинки, друкарні, гойданки вернули були знову, але забави відбували ся вже спокійно.

(Конець буде).

відомостий, про векслї, про працю в конторі, взірцевої контори та переписки, др Юл. Гірняк учить калїґрафії та стенографії, Ів. Крипякевич польскої мови та купецкої ґеоґрафії, п. Мик. Яцків вімецкої мови та спільництва (кооперациї), а п. Гриць Микетей української мови й історії України.

— В місточку Роздолї, жидачівского повіта оснувала ся продукцийна спілка шевців. Спілка ся, що мала первістно лиш 12 членів, заохочена „Сільским Господарем" внесла оферту до мініс̈терства краєвої оборони і до мініс̈терства війни та дістала войскову роботу для оборони краєвої на протяг шести лїт на річну квоту 5 тисяч корон, а сими днями надійде також цілком певно робота для мініс̈терства війни. До сеї спілки вписало ся тепер 30 членів. Заходами дирекциї і ради надзираючої основуєсь тепер в Роздолї шевска робітня спілки, яка не лиш буде робити військові чоботи, але виконувати будуть також і прочі шевскі роботи як на ярмарки так і на замовленя. Члени спілки се самі найлучші майстри і челядники, що задоволять бажаня навіть і найвибагливійших людий. Є отже надія, що суспільність наша численними замовленями підопре змаганя сеї одинокої української шевскої спілки. В слїдуючім місяци розпічне спілка возити вироби своїх членів по ярмарках в околици, а тим самим дасть нашим селянам добре жерело закупно чобіт. Є також думка вислати двох людий на шевскі курси до Німеччини, щоб опісля спілка могла заложити у себе таку робітню, яка є в Медлїнґу під Віднем або за границею.

— Львівскі „промисловцї". Арон Пекарский, оден з тих многих, що поналазили до Галичани з Росиї, росийский підданий, з фаху ніби то лякерник, дав знати на полїцию, що зарібниця Анна Кульчицка, коли в шинку спільно частували ся, хотїла витягнути єму срібний годинник з кишенї. Кульчицку арештовано. Але полїциї впало то в очи, що Арон чомусь крутить ся і єго зревідовано, а при тім і викрило ся, що Арон не аби який „промисловець". У него знайдено два золоті годинники, золотий ланцушок, два золоті перстенї, дві карти заставничі на ріжні золоті предмети, а що найважнійше — витрих. Позаяк Арон Пекарский не міг виказати ся, звідки має ті предмети, анї дати доказ, що витрих служить до отвираня годинників, то єго поки що приміщено в полїцийнім арештї.

Якийсь другий „промисловець" незнаний полїциї по імени, але з лиця виглядаючий без сумніву на сина Ізраиля, продавав вчера рано на ул. Сербскій „чисто злоті" годинники і перстенї та казав, що продає ті предмети лиш длятого так дешево, бо купив їх на лїцитациї. Коли один з купуючих пізнав ся на тім, що „не все золото, що ся сьвітить" і оглянув ся за полїциянам, „промисловець" полишив єму золотий годинник а сам втїк.

— Крадежі. Невислїджені доси злодії добули ся на під камениці при ул. Голомба ч. 7, де на II. поверсї мешкав радник суду п. Германович і в часї, коли цїла родина п. Германовича була поза Львовом, порозбивали всї куфри та позабирали, що лиш в них було. Шкода виносить кількасот корон, бо між иншими річами була там цїла осінна ґардероба.— З пода камениці при ул. Костюшка ч. 5 вкрадено на шкоду директора банку львівского п. Вітельса більшу скількість біля і ґардероби.— З новобудуючої ся камениці при ул. Пісковій вкрадено більшу скількість бляхи до покриваня даху і знаряди бляхарскі.

— Стоїмо перед монополем сїрників. Фабрична цїна всїх сїрників іде постійно в гору, за те цїна сїрників „Руск. Тов. Педаґоґічного" лише незначно піднесла ся. Наші крамниції і купцї повинні користати з нагоди і поробити більші замовленя через заступство фабрики або у гуртівників, де побирають товари та помочи товариству у ширеню сїрників і прочих товарів з маркою Р. Т. П. Чим більше розійде ся сїрників Р. Т. П., тим більшого відшкодованя може надїяти ся товариство на случай заведеня монополю, а щоби піднести дотеперішну незначну консумцию, сьвідомі купцї мусять заохочувати до купна несьвідомих купуючих, а сьвідомі купуючі повинні впливати на сьвідомих і чужих купців, щоби жаданий товар тримали на складі. Спішім ся, бо монополь сїрників вже за плечима.

Телеґрами.

Відень 6 жовтня. Палата послів. Нинїшне засїданє розпочало ся спокійно. По відчитаню вплнвів забрав голос мініс̈тер скарбу Маєр в цїли виголошеня експозе буджетового.

Відень 6 жовтня. Вість, мов би вчера підчас стрілянини в парляменті проводив нарадами віцепрезидент Романчук, єсть неправдива. Проводив віцепрезидент Юкель. На нинїшнім засїданю бюра палати висказав президент Сильвестер віцепрезидентови Юкльови подяку за єго притомність ума, яку оказав в хвили замаху і за безпроволочне заалярмоване цїлої палати.

Кольонїя 6 жовтня. До „Köln. Ztg." доносять з Берлина. Хвилеве положенє в італїяньско-турецкім конфлїкті дасть ся в той спосіб представити, що для Туреччини інтервенция держав була би надзвичайно пожадана, що она однак не може рішити ся виступити з конкретними жаданями, заким окупация Тріполїса не стане ся довершеним фактом. Також і Італїя не має охоти до переговорів, заким через окупацию Тріполїса не осягне войскового вислїду. Аж по обсадженю Тріполїса покаже ся основа до посередничаючої акциї держав.

Париж 6 жовтня. З Лїсбони доносять, що сеї ночи о 1 год. мало після чутки богато монархічних заговірників перейти через границю коло Браґанци і обсадити кілька місцевостий о значнім числї населеня.

Константинополь 6 жовтня. Небавком має настати видалюванє Італїянців з Туреччини. Вчера став ся перший случай бойкоту італїяньских товарів, які наспіли болгарским пароходом.

Рим 6 жовтня. „Аґ. Стефанї" доносить з Тріполїса під вчерашною датою год. 3 по полудни: В полудне вивішено народну італїяньску хоругов на форті „Султанїя", а ескадра повитала єї сальвою з пушок. Форт обсадили компанії войск, котрі висаджено на беріг. Позістають они під охороною кораблів стоячих в порті або в малій віддалї від збуреної кріпости.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·35**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·26†) 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·18 §), 11·08.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.